

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.9.2009
KOM(2009) 495 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører

{SEK(2009) 1227}

Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører

1. INDLEDNING

Det strategiske partnerskab mellem Den Europæiske Union (EU) og landene i Latinamerika og Caribien (LAC)¹ blev dannet i Rio de Janeiro i 1999. Mange ting har ændret sig i de sidste ti år i Europa, Latinamerika og på verdensplan og skabt nye udfordringer og nye prioriteter.

I denne meddelelse vurderes udviklingen i det strategiske partnerskab for Latinamerikas vedkommende og resultaterne af Kommissionens strategi over for Latinamerika som skitseret i meddelelsen fra 2005 med titlen '*Et uddybet partnerskab mellem EU og Latinamerika*'². I de sidste ti år har de to regioner samarbejdet om en fælles dagsorden i flere forskellige biregionale, bilaterale, multilaterale og sektorspecifikke fora om en bredt udvalg af emner. EU er i dag Latinamerikas andenstørste handelspartner, og EU er den største investor i regionen. I de sidste ti år har Europa-Kommissionen finansieret over 450 projekter og programmer til et beløb på over 3 mia. EUR. På basis af de indhøstede erfaringer skitseres her i denne meddelelse, hvilke mål der skal ligge til grund for Kommissionens strategi over for regionen i de kommende år.

I meddelelsen behandles tillige de biregionale udfordringer, som den globale økonomiske og finansielle krise har affødt (i det følgende benævnt 'krisen'), klimaændring og andre emner, som har fundet vej til den politiske dagsorden for de biregionale forbindelser, for så vidt angår Latinamerika, navnlig migration.

Det falder sammen med midtvejsrevisionen af Det Europæiske Fællesskabs regionale og landestrategidokumenter for perioden 2007-2013 og byder således på en lejlighed til at tilpasse de aktuelle samarbejdsinstrumenter til nye behov og omstændigheder.

Meddelelsen skal også ses som et bidrag til konstruktive forberedelser til det næste EU-LAC-topmøde, der skal afholdes i foråret 2010 i Spanien. Der tilstræbes et samvirke med andre institutionaliserede dialoger, som EU eller dets medlemsstater deltager i (f.eks. ministermøder mellem EU og Riogruppen og de iberisk-amerikanske topmøder). Det burde kunne underbygge en alliance mellem EU og Latinamerika.

2. STRATEGISKE PARTNERE, GLOBALE AKTØRER: RESULTATER OG NYE UDFORDRINGER

2.1. Resultater

Med sin meddelelse fra 2005 om *et uddybet partnerskab mellem EU og Latinamerika* søgte Kommissionen at styrke den biregionale politiske og strategiske dialog på en række vigtige områder. Hovedmålene - som stadig er EU's gængse strategiske politikprioriteter - er: at fremme regional integration og forhandlinger om indgåelse af associeringsaftaler med underregioner i Latinamerika, at rette udviklingssamarbejdet mod fattigdomslempelse og mindskelse af social ulighed og at højne uddannelsesniveaue.

¹ Processen med topmøder mellem EU og LAC involverer også lande i Vestindien, som er part i Cotonou-aftalen. I denne meddelelse fokuseres der på forbindelserne mellem EU og Latinamerika.

² KOM(2005) 636 af 8.12.2005.

De vigtigste resultater af de biregionale forbindelser kan sammenfattes således:

- Udvidet koordination om strategiske emner og politiske og sektorspecifikke dialoger

EU-LAC-topmødeprocessen danner grundlaget for gennemførelsen af det strategiske partnerskab. Den fremmer dialogen på højeste niveau, understreger den særlige karakter af parternes indbyrdes forhold og fylder den biregionale dagsorden. På det seneste topmøde i Lima i 2008 fik parterne lejlighed til at drøfte holdninger til strategiske emner, som ligger højt oppe på den biregionale og internationale dagsorden, såsom fattigdom og klimaændring. Den samme trend gør sig gældende på biregionale møder på højt niveau, f.eks. ministermødet i EU-Riogruppen i Prag i maj 2009, hvor man diskuterede den økonomiske og finansielle krise, vedvarende energi og energisikkerhed.

I de senere år er de biregionale sektorpolitikdialoger på højt niveau blevet yderligere stimuleret, særlig om emner som bæredygtig udvikling, narkotika og migration. Som forberedelse til Lima-topmødet tilrettelagde Kommissionen et første EU-LAC-ministermøde i Bruxelles i marts 2008 om miljø. Bekæmpelse af klimaændring er et spørgsmål af stadig stigende betydning i de biregionale forbindelser og et af hovedemnerne på Lima-topmødet. På dette topmøde lancerede parterne EUroCLIMA-programmet, som er et fælles initiativ mellem EU og Latinamerika til at fremme det biregionale samarbejde om klimaændring med sigte på at mindske konsekvenserne heraf og hjælpe til at bøde på de negative virkninger. Lima-topmødets deltagere appellerede også til en yderligere udbygning af en struktureret og alsidig dialog om migration, som blev iværksat den 30. juni 2009, og som skal benyttes til at drøfte spørgsmål om lovlig og ulovlig migration såvel som forholdet mellem migration og udvikling. Sektordialogen er også et fænomen af voksende betydning på subregionalt og bilateralt plan, f.eks. om narkotika, uddannelse, kultur, videnskab og teknologi.

Uddybning af samarbejdet mellem Latinamerika og Vestindien er desuden en vigtig komponent i de strategiske partnerskaber mellem EU og LAC. På diverse topmøder er der appelleret til fremme af en konsolidering af forbindelserne mellem EU og det bredere caribiske område. Der består allerede forskellige traktater og aftaler mellem begge underregioner. Samarbejdet mellem de caribiske kyststater forløber også inden for Sammenslutningen af Caribiske Lande (ACS), i hvilken Kommissionen opnåede observatørstatus i foråret 2009.

Topmøder	Vigtigste resultater, hvad Latinamerika angår
1. Rio de Janeiro 1999	Lancering af det strategiske partnerskab mellem EU og LAC; indledning af EU-MERCOSUR-forhandlingerne
2. Madrid 2002	Bekendtgørelse af associeringsaftalen mellem EU og Chile; iværksættelse af ALBAN-programmet; lancering af konceptet om et samarbejdsområde EU-LAC inden for videregående uddannelser og viden
3. Guadalajara 2004	Iværksættelse af EUROsociAL-programmet
4. Wien 2006	Indledning af forhandlinger mellem EU og Mellemerika om en associeringsaftale; indledning af forhandlinger om en associeringsaftale mellem EU

	CAN; oprettelse af EuroLAT
5. Lima 2008	Iværksættelse af EUroCLIMA; tanken om en EU-LAC-fond; beslutning om at indlede en struktureret og alsidig dialog om migration

- Fremme af social samhørighed

De latinamerikanske lande spiller en stadig stigende rolle med nye bidrag til økonomisk og social forvaltningstradition på globalt plan og har gjort et vældigt fremskridt med at forbedre socialpolitikken i de seneste år. Ulighed og social udelukkelse er dog stadig et brændende spørgsmål i regionen. Det er grunden til, at fremme af social samhørighed har været et centralt politikmål i det strategiske partnerskab lige siden dets lancering på Guadalajara-topmødet. De gensidige fordele ved den biregionale dialog om emner som udvikling af kvalifikationer til at opfylde arbejdsmarkedets behov, beskæftigelse af unge, udvidelse af social beskyttelse og anstændige arbejdsvilkår, er selvindlysende.

Der er gjort en stor indsats for at fremme social samhørighed i regionen. Efter EU-LAC-topmødet i Wien i 2006 blev der åbnet et første EU-LAC-forum om social samhørighed i 2007. En større del af midlerne til EF's samarbejde med Latinamerika er afsat til social samhørighed. Dialogen og samarbejdet mellem statslige myndigheder, internationale institutioner og civilsamfundet er også blevet udvidet under EUROsociAL- og URB-AL-programmerne.

Kommissionen har haft et nyttigt samarbejde med organisationer som Den Interamerikanske Udviklingsbank (IDB), De Forenede Nationers Udviklingsprogram (UNDP), Den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Vestindien (ECLAC), Verdensbanken og Den internationale Valutafond (IMF). Dette har bidraget til at levere et væsentligt input til de konceptuelle og operationelle aktiviteter i internationale institutioner og udviklingsplaner i regionen og har navnlig hjulpet til at nærme synspunkter og tilgange til social samhørighed til hinanden.

Der er biregionale dialoger i gang om finanspolitik, som burde bidrage til en bedre omfordeling af indkomst og velstand. Siden 2008 har der været afholdt to EU-LAC-fora på højt niveau om finanspolitik, som har været platform for udveksling af erfaringer og bevist de konkrete virkninger af Kommissionens samarbejde på området. Uruguay gennemførte f.eks. i 2007 med Kommissionens støtte en reform af sit skattesystem, som har ført til en forøgelse af skatteindtægterne og dermed en betydelige stigning i udgifterne på det sociale område.

- Styrkelse af forbindelserne med partnerne i regionen

Det biregionale partnerskab kan styrkes på to måder: ved at intensivere forbindelserne med underregioner og med individuelle lande.

At ansprende til regional integration er en central politikprioritet i EU's forbindelser med Latinamerika og Vestindien, hvilket i hovedsagen fremgår af forhandlingerne om subregionale associeringsaftaler. Forhandlingerne med Mellemamerika er skredet godt frem, indtil Honduras blev ramt af en politisk krise. Man håber dog, at de kan genoptages, så snart situationen har stabiliseret sig.

Når forhandlinger løb ind i problemer, præsenterede EU alternative initiativer til at støtte de pågældende lande og regioner. I Det Andinske Fællesskabs tilfælde lykkedes det ikke at få indgået en associeringsaftalen mellem regioner. På anmodning af en række Andeslande tilbød EU dem imidlertid at indgå en handelsaftale med et regionalt perspektiv sammen med mulighed for at udvide aftalen om politisk dialog og samarbejde fra 2003.

Efter suspensionen af forhandlingerne med Mercosur i 2004 er der gjort yderligere fremskridt med politisk dialog og samarbejde på basis af en udvidet politisk dagsorden. EU prioriterer en genoptagelse af forhandlingerne så snart som muligt højt, også på områder, hvor der er konstateret problemer, og det søger i praksis at støtte integrationen og netværksforbindelser i regionen.

Samtidig søger EU at knytte nærmere bånd med de enkelte lande i Latinamerika og Vestindien. De brede aftaler med Chile og Mexico har ført til betydeligt stærkere bilaterale forbindelser, styrket de politiske, økonomiske og handelsmæssige forbindelser og skabt grundlag for et samarbejde på en lang række områder. EU og Chile arbejder på at skabe en associering med fokus på udvikling og innovation. Der er oprettet strategiske partnerskaber med Brasilien og Mexico, som realiseres med ambitiøse handlingsplaner og udvidet dialog. Arbejdet med at etablere en politisk dialog på højt niveau med Argentina er vel undervejs.

Efter mange års stagnerende forbindelser er der lanceret en politisk dialog på højt niveau med Cuba tillige med genoptagelse af udviklings Samarbejdet, som med tiden kan skabe grundlag for aftalemæssige forbindelser mellem EU og Cuba.

Det var på topmødet i Wien, at der blev etableret en bred og dynamisk parlamentarisk dialog mellem Europa-Parlamentsmedlemmer og latinamerikanske parlamentarikere, som har fungeret meget tilfredsstillende. Der er også ført løbende dialog med civilsamfundsorganisationer for at sikre, at de inddrages i partnerskabet, specielt i forhandlingerne om associeringsaftaler.

2.2. Nye udfordringer

Siden 2005 har rammerne for partnerskabet ændret sig. Det er blevet mere kompleks, og der er opstået nye globale udfordringer, som skal løses.

Begge regioner har følt de alvorlige konsekvenser af de ustabile fødevarer og råvarepriser, som er blevet forværret af den økonomiske og finansielle krise. Takket være økonomisk reform og vedvarende vækst i de seneste år er Latinamerika imidlertid bedre i stand til at modstå denne krise end tidligere eksterne chok. Krisen har dog også påvirket omfanget af udenlandske direkte investeringer i regionen og pengeoverførsler hertil, samtidig med at eksporten har været faldende. For at vende denne tendens er det afgørende at genskabe den økonomiske tillid og forsøge at slippe ud af den nuværende situation uden dog at gribe til protektionisme. De sociale konsekvenser af krisen er også betydelige, særlig for samfundets mest udsatte befolkningsgrupper, og det gør det til en særlig stor udfordring for mange lande at fremme social samhørighed.

De negative virkninger af klimaændring føles allerede i Latinamerika og vil sandsynligvis blive mere udtalt i det næste årti, hvilket i høj grad kunne skade udsigterne for bæredygtig udvikling. Latinamerikas rige biodiversitet og produktiviteten i landbruget står i høj grad på spil. Samtidig er mange latinamerikanske lande vigtige forhandlingspartnere i de internationale klimaforhandlinger og vel i stand til at spille en førende rolle med hensyn til at

fremme CO₂-fattige udviklingsmodeller, energieffektivitet og vedvarende energi inden for egne rammer. Som forebyggende foranstaltning er bekæmpelse af skovrydning meget vigtig i regionen og bør derfor gives en passende fortrinsstilling i vores dialog og samarbejdsaktiviteter. Af disse grunde vil samarbejde med Latinamerika om tilpasning til og forebyggelse af klimaændring, videnskab og teknologi og katastroferisikobegrænsning være af største betydning.

På det seneste står kriminalitet frem som et af regionens mest presserende problemer i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom. Ulovlig narkotika, menneskehandel, organiseret kriminalitet og vold er et stadigt stigende problem, som skader stabiliteten og sikkerheden i de berørte lande og regioner og disses administration og udvikling. Et spørgsmål af central betydning i denne forbindelse er samarbejdet mellem alle landene på de større narkotikaruter.

Migration er en anden udfordring, som også byder på muligheder for et partnerskab, da det potentielt kan give økonomiske, sociale og kulturelle fordele for både oprindelses- og bestemmelseslandene. Migration skal således reguleres på passende måde til fordel for alle lande og migranterne selv under fuldstændig respekt for menneskerettighederne. Den strukturerede og alsidige biregionale dialog, som blev startet i juni 2009, er derfor af største betydning, særlig i betragtning af de voksende migrationsstrømme fra LAC til EU. Dialogen skal som platform hjælpe til at udveksle synspunkter og nå til gensidig forståelse for hinandens forhold, udfordringer og behov. For at dette kan lykkes, vil alle aspekter af migration skulle behandles på en åben, afbalanceret og konstruktiv måde, hvor parterne påtager sig deres respektive ansvar for styring af migrationsstrømmene.

At arbejde for en mere effektiv multilateralisme er både en fælles forpligtelse og en udfordring for partnerskabet. Der skal gøres mere for at kombinere både EU's og Latinamerikas indsats for at søge en løsning på de mange globale spørgsmål, om hvilke der er sammenfald i parternes politik. Der er behov for større gennemslagskraft på verdensscenen, hvor de to regioner tegner sig for ca. en tredjedel af medlemskredsen i FN og G20.

3. VEJEN FREM: NYE STRATEGIER, NYE INITIATIVER

3.1. Intensivering af den biregionale dialog

- Topmødernes politiske kapital er endnu ikke udnyttet til fulde. Det kunne ske ved at gøre topmøderne mere resultatorienterede. Dialogen bør derfor fokusere på operationelle mål og midler til at realisere dem. Topmøderne bør koncentreres om få konkrete initiativer og blive det vigtigste redskab til planlægning af det biregionale samarbejde.
- Det bør overvejes at styrke dialogen og koordinationen med andre regionale processer som f.eks. de iberisk-amerikanske topmøder, Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR) og Organisationen af Amerikanske Stater (OAS).
- Dialogen og den strategiske koordination bør intensiveres på en række centrale områder, som har nær tilknytning til de globale udfordringer, herunder migration.

- Dialogen bør være alsidig og inkludere civilsamfundet, ikkestatslige aktører, kulturelle og finansielle institutioner osv. Det bør understøttes af EU-LAC-fonden.

Forslag:

- Intensivering af den biregionale makroøkonomiske og finansielle dialog

Tilstræbe sammenfald i holdninger for bedre at kunne løse problemer affødt af krisen, fremme global handel og investering, forkaste protektionisme og samarbejde om finansielle regulerings- og overvågningsanliggender og reform af de internationale finansieringsinstitutioner i overensstemmelse med G20's reformdagsorden.

- Intensivere dialogen om miljø, klimaændring og katastroferisikobegrænsning samt energi

Dialogen bør videreføres i FN-regi og andetsteds for at skabe konsensus og lette indgåelse og opfølgning af internationale aftaler, herunder aftalen om klimaændring i København i december 2009.

- Intensivere dialogen om videnskab, forskning, videregående uddannelser, teknologi og innovation

Som forberedelse til topmødet i Spanien i 2010 bør der lanceres en dialog om videnskab og teknologi om emner som viden og innovation for at sætte gang i udviklingen af en EU-LAC-videnomsråde³. EU's nyligt oprettede strategiske forum for internationalt samarbejde (SFIC)⁴ kan spille en nyttig rolle med hensyn til at styrke det videnskabelige og teknologiske samarbejde med LAC. På V EU-LAC-ministerforummet om informationssamfundet i 2010 skal der foretages en gennemgang af det igangværende samarbejde om informations- og kommunikationsteknologier.

- Intensivere dialogen om beskæftigelse og sociale anliggender

Den biregionale politikdialog skal hjælpe til at sætte gang i arbejdet med spørgsmålet anstændige arbejdsforhold i den løbende globale debat om beskæftigelse og den sociale dimension af genrejsningen fra krisen og om bæredygtig vækst, samt tackle centrale beskæftigelsespolitiske spørgsmål såsom at matche kvalifikationer med arbejdsmarkedets behov, beskæftigelse af unge og udvidelse af social beskyttelse.

- Intensivere den biregionale dialog om migration

Migration skal forvaltes på en måde, som er til fuld fordel for oprindelses- og bestemmelseslandene og migranterne selv. Dialogen om migration skal omfatte en løbende udveksling af synspunkter med sigte på at øge den gensidige forståelse for forholdene, udfordringerne og behovene i begge regioner.

Henstillinger

³ 'Innovation og viden' er også det centrale emne for det iberisk-amerikanske topmøde i Portugal i november 2009.

⁴ Forummet blev oprettet på Rådets 2891. samling (konkurrenceevne) i december 2008.

- Styrke den politiske dialog ved at gøre topmøderne mere resultatorienterede.
- Sikre sammenhæng mellem dagsordenerne for topmøderne og ministermøderne.
- Som et væsentligt krav intensivere den politiske dialog om prioriterede områder med berøring til de globale udfordringer, såsom makroøkonomiske og finansielle spørgsmål, sikkerhed og menneskerettigheder, beskæftigelse og sociale anliggender, miljø, klimaændring og energi, videregående uddannelser og teknologi/innovation.
- Udvikle og styrke EU-LAC-koordinations- og samarbejdsmekanismen vedrørende narkotika og behandle den løbende strukturerede og alsidige dialog om migration på en åben og konstruktiv måde i overensstemmelse med EU's samlede migrationsstrategi.
- Foruden politisk dialog følge en bottom-up metode i praktiske anliggender gennem styrkelse af samvirke og samarbejde inden for viden og innovation.

3.2. Styrkelse af regional integration og sammenkobling

- EU bør på ny understrege sin opbakning af regional integration i Latinamerika som led i de igangværende forhandlinger og støtte integrationsbestrebelse i regionen, herunder nye institutioner som UNASUR.
- Den aktuelle støtte til udvikling af bæredygtig infrastruktur bør fortsættes for at give en større impuls til regional integration og skabe et effektivt middel til at fremme bæredygtig udvikling og vækst. Der bør lægges særlig vægt på driftskompatibilitet. Det indebærer, at der skal udformes fælles initiativer og projekter med deltagelse af den offentlige sektor, den private sektor og finansieringsinstitutioner.
- Med henblik herpå vil Kommissionen oprette en investeringsfacilitet for Latinamerika. I dette initiativ, som tager sit udspring i naboskabsinvesteringsfaciliteten (NIF)⁵, indgår gavebistandsressourcer fra Fællesskabet og eventuelt ekstra gavebistandsbidrag fra medlemsstaterne. Der vil blive afsat et beløb på 100 mio. EUR for perioden indtil 2013 fra den eksisterende ramme på Fællesskabets budget. Gavebistanden fra faciliteten vil få en løftestangeffekt og mobilisere ressourcer fra finansieringsinstitutioner til at finansiere investeringsprojekter på områder som:
 - i. sammenkobling og infrastruktur, særlig energieffektivitet og vedvarende energisystemer, bæredygtig transport og kommunikationsnet
 - ii. den sociale sektor og miljøsektoren, herunder forebyggelse af klimaændring og tilpasning hertil
 - iii. fremme af væksten i den private sektor, særlig smv'er.

Faciliteten kan derfor ikke blot anvendes til at reagere på krisen, men også til at fremme en mere langsigtet udvikling gennem støtte af bæredygtige investeringer i regionen.

⁵ En innoverende finansieringsmekanisme, som skal hjælpe til at skaffe ekstra finansieringsmidler til dækning af EU's nabolandes investeringsbehov i forbindelse med infrastruktur i sektorer som transport, energi, miljø og sociale anliggender. Faciliteten støtter også den private sektor, f.eks. med risikokapital til små og mellemstore virksomheder (smv'er).

Henstillinger

- Forhandle om associeringsaftaler og støtte integrationsbestræbelser i regionen.
- Følge en bottom-up metode til støtte af regional integration ved at styrke driftskompatibilitet. Lancere investeringsfaciliteten for Latinamerika.

3.3. Styrkelse af de bilaterale forbindelser: større hensyntagen til landenes forskelligartethed

Kommissionen mener, at det er nødvendigt at opbygge tættere forbindelser og en mere struktureret og intensiv dialog med de enkelte lande i regionen. Meningen med denne dialog er dog, at den skal bibringe en merværdi. Den bilaterale dialog og det bilaterale samarbejde bør med henblik herpå intensiveres på områder af fælles interesse, såsom energi, transport, forskning, videnskab og teknologi samt god forvaltningspraksis i skatteanliggender, hvor sådanne forbindelser kan styrkes. Det betyder, at forbindelserne skal skræddersyes i hvert enkelt tilfælde for at sikre de størst mulige gensidige fordele. Denne fremgangsmåde supplerer og støtter indsatsen for større regional integration.

Henstillinger

- Mest muligt udnytte de eksisterende strategiske partnerskaber (Brasilien og Mexico), eksisterende associeringsaftaler (Chile og Mexico) og bilaterale samarbejdsaftaler.
- Specielt med hensyn til handel gennemføre forhandlinger om iværksættelse af udviklingsklausulerne i de eksisterende aftaler med Chile og Mexico.
- Styrke de bilaterale forbindelser med de enkelte lande til at supplere EU's støtte til regionale grupperinger.

3.4. Skræddersyede og tilpassede samarbejdsprogrammer

- Det overordnede mål med EU's udviklingssamarbejde er at udrydde fattigdom og fremme en bæredygtig økonomisk og social udvikling, herunder også at realisere Millenniumudviklingsmålene. Det gælder både latinamerikanske lande og udviklingslande. Dette politikmål bør dog afpasses efter regionen, da der også kan forekomme enkelte vækstøkonomier og lande i den øvre mellemindkomstklasse.
- Fordelene ved en indgående diversificering af instrumenterne og målene for EF's samarbejde bør udforskes nærmere. De finansielle ressourcer bør fortsat koncentreres om de fattigste lande, men EU bør udforske nye former for samarbejde med lande, der befinder sig på et højere udviklingstrin. For alle landes vedkommende kan dette betyde, at der lægges større vægt på områder som klimaændring (forebyggelse og tilpasning), videregående uddannelser, forskning inden for flersprogethed, videnskab og teknologi, herunder energieffektivitet og vedvarende energikilder, til at supplere fælles bestræbelser.

Finansieringsinstrumentet for industrialiserede lande (ICI+)⁶, som de latinamerikanske lande har adgang til, bør benyttes hertil.

- EU bør fortsætte samarbejdet om social samhørighed, navnlig på basis af det nye EuroSociAL-program. Der bør fokuseres mere på at støtte sociale sikkerhedsnet og andre tiltag, som kan give håndgribelige resultater på kort sigt og dermed kan have konjunkturudjævnende virkninger. Kommissionen bør vurdere, om der skal skabes flere muligheder for partnerskaber mellem institutioner inden for rammerne af løbende politikdialoger (twinning)⁷. Det burde bidrage til overførsel af knowhow og udveksling af erfaringer og god praksis mellem myndigheder.
- Eftersom flere lande i regionen er indgået i et samarbejde med fattigere lande, bør der udforskes yderligere muligheder for syd-syd-samarbejde og trepartssamarbejde. EU kunne engagere sig i et trepartssamarbejde med partnere fra Latinamerika og andre regioner med henblik på både at forene kræfter om at realisere Millenniumudviklingsmålene og tackle transregionale trusler.

Henstillinger

- Opstille samarbejdsprogrammer med Latinamerika med henblik på at skabe CO₂-fattig, bæredygtig vækst, beskæftigelse og en bedre indkomstfordeling og bøde på virkningerne af krisen.
- Benytte midtvejsrevisionen til at undersøge, hvordan instrumenterne kan diversificeres yderligere, og tilpasse Kommissionens samarbejdsaktiviteter til de forskellige behov:
 - fortsat koncentrere de finansielle ressourcer fra udviklings- og samarbejdsinstrumentet (dci) på de fattigste lande og de mest sårbare befolkningsgruppers behov
 - forbedre samarbejdet, særlig om social samhørighed og regional integration, ved at målrette programmer om spirende behov og sikre mere håndgribelige resultater
 - udforske mulighederne for en udvidet samarbejde inden for viden og innovation, f.eks. forskning/videregående uddannelse, videnskab, teknologi og vedvarende energikilder
 - integrering af klimaændringsspørgsmål, både om forebyggelse og tilpasning, i udviklings- og samarbejdsprogrammerne, herunder også modvirkning af afskovning
 - udtænke nye former for samarbejde inden for rammerne af ici+.
- Inden for rammerne af det nye eurosocial-program udforske mulighederne for partnerskaber mellem institutioner og trepartssamarbejde.

⁶ Et revideret finansieringsinstrument til samarbejde med industrialiserede lande (foreslået af Europa-Kommissionen), som åbner mulighed for at finansiere andre aktiviteter end ODA-bistand (non-ODA) i udviklingslande.

⁷ Ved twinning forstås et fælles projekt mellem samarbejdspartnere, som sigter mod at opnå konkrete resultater i praksis.

- Udvide samarbejdet på området retlige anliggender, frihed og sikkerhed.

4. PÅ VEJ MOD DET NÆSTE EU-LAC-TOPMØDE I MAJ 2010

EU-LAC-topmødet i Spanien vil være et skridt fremad mod det nye strategiske partnerskab mellem begge regioner og blive koncentreret om innovation og teknologi som drivkraften i bæredygtig udvikling og social inddragelse. Det vil være en yderligere lejlighed til at vurdere fremskridt med indfrielse af tilsagn, som blev afgivet på det foregående topmøde, såsom oprettelsen af EU-LAC-fonden, for dermed at stimulere debatten om fælles strategier og en indsats til at sætte skub i det biregionale partnerskab og gøre det mere synligt i offentligheden samt arbejde for en udvikling på EU-LAC-videnområdet.

Henstillinger

- Sikre, at topmødedeltagerne drøfter virkningerne af krisen, særlig beskæftigelse og sociale anliggender, og at det giver varige resultater.
- Lancere investeringsfaciliteten for Latinamerika.
- Intensivere dialogen og samarbejdet mellem de to regioner inden for CO₂-fattig, grøn teknologi og innovation sammen med konkrete tiltag, herunder forbedring af institutionernes evne til at samarbejde om videnskab og teknologi inden for regionen.
- Stadfæste oprettelsen af eu-lac-fonden.
- Tilskynde til samarbejde om spørgsmål af fælles interesse mellem Latinamerika og Caribien.

5. KONKLUSIONER

EU og Latinamerika har igennem de sidste ti år forpligtet sig til at befæste deres indbyrdes forbindelser inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem EU og LAC. I denne meddelelse er der opstillet en række henstillinger, hvis efterlevelse afhænger af alle berørte parter. Kommissionen anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om at gennemgå disse henstillinger, navnlig som led i forberedelserne til det næste EU-LAC-topmøde i Spanien i maj 2010. Kommissionen foreslår, at meddelelsen drøftes med vore latinamerikanske partnere som et middel til at stimulere debatten om, hvordan alliancen mellem EU og Latinamerika kan styrkes.